

„Chowanna”	Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego	Katowice 2003	R. XLVI (LIX)	T. 1 (20)	s. 5—6
------------	--	---------------	------------------	--------------	--------

Wprowadzenie

Trzy kolejne tomy „Chowanny” będą odmienne od dotychczasowej formuły tego jednego z najstarszych czasopism pedagogicznych w Polsce. Przede wszystkim do Rady Naukowej czasopisma zaproszono wybitnych polskich przedstawicieli nauk o wychowaniu. Zadaniem Rady jest utrzymywanie wysokiego poziomu naukowego zamieszczanych w nim tekstów oraz dążenie do wzbogacenia ich tematyki zagadnieniami nurtującymi współczesną pedagogikę. Kolegium redakcyjne przyjęło, że „Chowanna” powinna stać się ogólnopolskim forum wymiany myśli pedagogicznej o postmodernistycznej rzeczywistości społecznej i kulturowej w Polsce. Do napisania tekstów pod ogólnym tytułem *Nauki o wychowaniu w ponowoczesnym świecie* zostali zaproszeni wybitni przedstawiciele różnych subdyscyplin w pedagogice, wywodzący się z kilku ośrodków akademickich w kraju. Zróżnicowanie zagadnień prezentowanych w napływających do redakcji artykułach spowodowało konieczność wprowadzenia tematycznych działów, które mają charakter dynamiczny, tzn. mogą w pewnej części powtórzyć się w następnych tomach, a w części zostać zastąpione nowymi. Uważamy, że prezentowane na łamach „Chowanny” refleksje dotyczące wybranych zagadnień z zakresu nauk o wychowaniu będą wskazywać na rozwijające się nowe nurty w polskiej pedagogice, eksponować zjawiska i procesy, które mogą być niezwykle istotne w rozwoju tej dyscypliny, przypominać o nowych aspektach problemów na pozór już przebrzmiałych oraz o zagadnieniach niezwykle istotnych dla nauk humanistycznych w okresie poprzedzającym nasz akces do struktur unijnych. W tym kontekście konieczne jest powołanie do życia angielskojęzycznego czasopisma pedagogicznego, na którego łamach przedstawiano by najistotniejsze problemy

nauk o wychowaniu, związane bezpośrednio z polską edukacją, kulturą i kształtującym się ponowoczesnym społeczeństwem. Problematyka ta może być bardzo interesująca dla badaczy z europejskich ośrodków naukowych i akademickich. Wspólna platforma językowa byłaby środkiem, który zainicjuje dyskurs naukowy na temat specyfiki naszych problemów edukacyjnych oraz wspólnych już w niedalekiej przyszłości problemów z obszaru nauk o wychowaniu.

Stanisław Juszczak

Katowice, marzec 2003 r.